

Lianne in Kenia

Nieuwsbrief Nr. 4
Maart 2009

Nieuws uit Nairobi

En God gaat mee...

Jullie hemelse Vader weet wel wat jullie alles nodig hebben. Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden. Matteüs 6: 32-33

Lieve vrienden en familie,

Beter laat dan nooit: Uit Kenia hartelijke groeten en Gods rijke zegen toegewenst! Met de woorden van het bovenstaand bijbelvers wil ik jullie bemoedigen – God weet wat we nodig hebben. Laat ons eerst op zoek gaan naar Hem... En hij zal ons al het andere geven. Dit heb ik hier meer dan ooit mogen ervaren.

Wat gaat de tijd toch snel. Inmiddels ben ik bijna **7 maanden** hier in Kenia, ik kan het zelf bijna niet geloven! Er zijn veel dingen gebeurd in de afgelopen tijd: Ik was in Ethiopie voor mijn visumverlenging en mijn ouders waren twee weken op bezoek. Ik ben dankbaar dat alles goed is gelukt met het verlengen van het visum en dat Amelie en ik gewoon tijd hadden om uit te rusten. Daar waren we allebij echt aan toe – we hadden veel bij te praten en te verwerken. Ook de tijd met mijn ouders was echt mooi: Een paar dagen hier in Nairobi en daarna naar de Indische Oceaan! Heerlijk.

Mijn zojuist verlengde visum vindt snel een nieuwe eigenaar – mijn **paspoort en mijn aliencard** werden uit onze tas gestolen... Gelukkig was het MIJN paspoort en niet die van mijn ouders, anders was het probleem wat groter geweest. Ik voelde me op een gegeven moment net een drugsdealer omdat ik op miraculeuze wijze het telefoonnummer van de vrouw kreeg die claimde mijn papieren te hebben – ze vroeg er 200€ voor. Juistem. Niet dus.

Afspraak: *“Laten we elkaar daar en daar ontmoeten, ik geef je een beetje geld en ik krijg m'n papieren terug.”* Goed, volgende dag, een uur voor de afspraak: *“Kom je?” - “Ja, ik kom, heb je het geld?” - “Ja, geen zorgen.”*

Tien minuten na afgesproken tijd en niemand komt opdagen. Ik bel de vrouw. *“Waar blijf je?” - “Ik ben in de stad. Ik stuur iemand om het geld op te halen en diegene brengt jou dan het paspoort.”*

Tuuurlijk. Wat een verhaal. Nu ben ik weer terug in Nairobi en ... Heb nog geen paspoort. *Zouden jullie willen meebidden dat ik zonder problemen een nieuw paspoort kan aanvragen en dat ik ook zonder moeite een nieuw visum krijg?*

Eerlijk gezegt: Ik vond het wel spannend! In mijn halve jaar hier in Kenia is er nog niets van mij gestolen en dat terwijl ik vrijwel **ELKE DAG** in de drukke binnenstad onderweg ben. En daar zijn veel, heel veel tasjesdieven. Ik ben God dankbaar dat Hij me tot nu toe voor zoiets heeft bewaard. Tsjja, en een keer is het dan toch zover.

Goed, mijn ouders zijn weer veilig terug na twee weken met kleinere en grotere avonturen en *ik ben weer met mijn werk begonnen.* Wat was het heerlijk om de kids weer terug te zien na zo'n lange tijd. Ze hadden de leraren al gevraagd: *Wanneer komt Lianne met haar ouders? Ze zij dat ze gauw zou komen en nu is ze al zolang weg!* Het was dus echt een feest. Ik wil er nog niet

Adres in Kenia:

Lianne Schüürmann
SIM Kenya
PO Box 60875
00200 City Square
Nairobi, Kenia

E-Mail:

lianne_schuurmann@hotmail.com

Website:

www.africanchallenge.wordpress.com

Thuisadres:

Lianne Schüürmann
Sünnerberg 8
49824 Emlichheim

Giften:

Volksbank Kraichgau
Nr. 269204
BLZ 672 919 00
Stichwort: KM Schüürmann
(eigen adres aangeven)

IBAN: DE75 6729 1900 0000
2692 04
BIC: GENODE61SSH

Met een gift kunnen jullie mijn Short-Missionary-Term en Life Challenge Africa ondersteunen. Asante sana ☺
Heel erg bedankt!!☺

aan denken hoe erg ik mijn kids zal missen als ik in augustus echt naar huis ga. Tsjeempie, de gedachte alleen al maakt me verdrietig... Maar zover ben ik nog niet ☺ Eerst wil ik nog de maanden die voor me liggen zoveel mogelijk genieten!

Zo wat is er nog allemaal gebeurd?

Mijn werk in Kibera

Twee weken na mijn verjaardag in januari (hint, hint! ☺) begonnen voor ons de engelse lessen in het vrouwenproject van **Life Challenge** weer. Het was toch niet al te makkelijk geweest en we waren bijna voorgoed gestopt. Maar zo gauw geven wij ook weer niet op. Begin januari dus weer een nieuwe start, deze keer met een nieuw concept: **Een klas voor beginners, een klas voor advanced**. Amelie is nu de trotse juf van 2 oudere vrouwen, die nog geen of nauwelijks engels praten en ik heb een groepje van 7 vrouwen, die alleen wat meer moeten oefenen en graag hun engels willen verbeteren. Zij hebben gedeeltelijk alleen hun basisschool gedaan (die gaat hier in Kenia tot 14/15 jaar) en dus nooit de mogelijkheid gehad om hun kennis te verdiepen.

Wat ik hoop is dat de lessen meer en meer persoonlijk worden en ik echte vriendschappen met de vrouwen kan sluiten. Ik merk dat ze steeds opener naar mij toe worden en we meer plezier met elkaar beleven.

Bid voor de vrouwen van de engels klas: Eunice, Hadidjah, Nuria, Asia, Florence, Violet en Akini. Gedeeltelijk christenen, gedeeltelijk moslims. Gedeeltelijk op zoek. Allemaal met hun eigen verhaal...(hopelijk kan ik gauw een foto maken!)

De Ark – de kids die mijn hart hebben veroverd ☺

Met het begin van het nieuwe jaar ook een aantal veranderingen op school. In plaats van twee dagen wouden we graag nog een extra dag naar Kariobangi gaan om meer tijd met onze kids te kunnen hebben. We merken echt hoe de band daardoor sterker wordt – zowel de kinderen, de leraren en wij genieten hiervan enorm. We zijn naar elkaar toegegroeit. Als ik een dag niet op school ben mis ik ze alweer! Het zal nog niet makkelijk worden om weer naar huis te gaan.

Zouden jullie voor ons willen bidden dat we beschermt zijn onderweg: We reizen elke keer dwars door de 3-miljoen-mensen-stad Nairobi: Van het zuid-westen (Kilimani), waar wij wonen, naar het noord-oosten (Huruma), waar het kleine schooltje met 130 kids zich bevindt. Definitief de moeite waard, maar niet altijd ongevaarlijk! **Still we know: God is with us, wherever we go!**

We hebben nu elke dag behoorlijk wat lessen voor te bereiden: Engels voor de 10-14 jarigen, sport en spel, bijbellessen en knutselen/kleuren. Ik leer het echte lerarenleven kennen en heb inmiddels het nodige respect voor mijn leraren van “vroeger” ☺.

Een leuke ervaring was de examen-periode bij ons op school (volgende week is alweer de volgende!). Ik mocht een swahili – examen doen! Juistem. Nee, ik zat niet in de klas maar was de **leraar-in-charge**. En dat hoorde ik pas een paar minuten van te voren. ☺ De kinderen waren net zo verbaasd als ik toen ze doorhadden dat ik het toch echt ging doen, maar ze deden netjes hun best. Nu ben ik dus weer een ervaring rijker – hach, heerlijk die afrikaanse spontaniteit!

Wat is er verder nog gebeurt?

In mijn nieuws-update van – volgens mij – februari vroeg ik gebed voor de

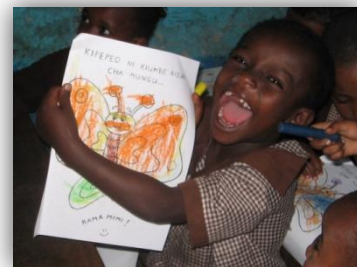
**Worship-Team in de kerk
(voor jeugdendienst)**

**Furaha, Hellen, Anthus, Mariam
en Maimuna**

Baby-Class! So sweet!

**Wat is ze trots op haar
vlieder! Heerlijk toch, die
lach? .... En wat is hij toch
bezig....**

aankomende Spiritual Life Conference en mijn getuigenis dat ik "moest" geven. Dat is nu alweer even geleden, maar ik kijk terug op een goede tijd van bezinning en van elkaar leren. De getuigenissen waren erg bijzonder en leerzaam. Bijzonder om van zendingen "all over Kenya" geloofsverhalen en ervaringen te mogen horen. Het was zeker opbouwend. Het onderwerp van de conferentie was "genade" – genade in verschillende bereiken van je leven. "Series of messages of God's grace" – indrukwekkend, vooral omdat onze spreker zelf die genade in bijzondere wijze mocht ervaren. Een paar weken voor de conferentie lag hij nog met kanker in het ziekenhuis en had niets een de kracht om te lopen. Nu stond hij voor ons, een springlevend getuigenis van iemand die dan wel niet genezen is, maar kracht van God voor zijn missie mocht ontvangen om ons te onderwijzen. Bijzonder.

Ministry – Visits in Nakuru en Naivasha

Eens in de zoveel tijd hebben we wel genoeg aan de drukte van Nairobi dat we er graag eens tussenuit willen. Nou mag ik niet klagen – ik kom net terug van weggeweest en inmiddels ben ik blij om weer even in Nairobi te zijn. Maar dat was niet altijd zo. Nairobi is gewoon niet echt Afrika – daarvoor moet je up-country reizen ☺

Dus vonden we het wel eens tijd om een weekendje weg te gaan en andere ministries op te zoeken. Een weekend bezochten we een **(baby-)weeshuis in Nakuru**, waar mijn zwitserse huisgenote Rahel werkte voordat ze naar Nairobi kwam, en een ander weekend gingen naar een **weeshuis voor oudere kinderen in de buurt van Naivasha**, waar weer andere short-termers van Serving in Mission (SIM) werken.

Belevenissen zoals "Piki-Piki" rijden, in een matatu met 22 mensen zitten of 40 min naar de dichtsbijzinde kerk lopen... Dat kan alleen op het land. Heerlijk. We hebben genoten.

Beeindigen wil ik deze brief met iets wat me behoorlijk bezig gehouden heeft in de afgelopen tijd. In mijn werk ontmoet ik veel dingen die me echt kwaad en tegelijk machteloos maken van binnen: Hopeloosheid, armoede, zinloosheid. Kinderen, die aan de rand van de weg zitten, verslaaft aan lijm; mensen, die over de grond moeten kruipen terwijl ze met een operatie weer zouden kunnen lopen, of die iig een rolstoel zouden moeten krijgen; een meisje van 17 met een vierjarig zoontje omdat ze het slachtoffer van verkrachting geworden is. Verhalen zoals deze (en er zijn nog zoveel meer) maken mij gewoon woedend. "Waarom, Here?" Vragen en geen redenen vinden. Het maakt me soms echt hulpeloos. Bid samen met mij voor deze kinderen en volwassenen. En dat ik de woede kan kanaliseren en voor een goed doel mag gebruiken.

Een lied dat goed omschrijft hoe ik me hierover voel vinden jullie op de vierde pagina.

Mijn mentor Brigitte en ik (op SLC)

In de natuur...heerlijk- op weg naar de kerk.

Piki-Piki rijden! Rahel en ik

In Naivasha (Weeshuis)

Amelie en ik in Ethiopie (see my hair!)

Mijn ouders, Hesborn, Jeremiah (die werkten in het huisje waar wij woonden) en ik in Mombasa

Child of God – Ronduit Praise

You stare ahead with empty eyes, no trace of emotion on your face...
your life is a struggle and you fight to exist, could you ever hope that
this burden will lift?

Who's gonna show you how precious you are? Who will teach you to
dream? Who's gonna tell you, you're cherished, you're wonderfully
made?

I want to give you all your heart desires and take away the problems
you face. I'd like to be your friend and your helper. To tell you "I love
you, you mean the world to me, you are beloved, you are a child of
God..."

Your eyes tell a story of all you've known, but who can measure the
pain deep in your heart? You're living in hope for a new day to come,
when you can be free, not a care in the world.

Who's gonna show you how precious you are? Who will teach you to
dream? Who's gonna tell you, you're cherished, you're wonderfully
made?

I want to give you all your heart desires and take away the problems
you face. I'd like to be your friend and your helper. To tell you "I love
you, you mean the world to me, you are beloved, you are a child of
God..."

You stare ahead, your eyes are filled with hope...and I see a smile
upon your face....

Dat is echt waar mijn hart naar verlangt... Ook als ik maar een kind kan
laten zien hoe waardevol het is en hoe geliefd. Dat zou het helemaal waard
zijn.

Ik wens jullie allen heel veel liefs en goeds. Dikke knuffel uit Kenia.
Mungu awabariki! Gods zegen!

Jullie Lianne

